

ایران عزیز ما همواره با "دفاع مقدس" پا برجا و مستحکم شده است، کشوری که همواره مورد هجوم دشمنان داخلی و خارجی است جز با "دفاع مقدس" سرپا نخواهد ماند

ولی زنهار که "دفاع مقدس" تنها از انسانی بر می آید که هم دارای "عقل قدسی" شده است و بر خلاف سایرین که تماما خوف و حزن مادیات و اعتباریات را دارند شخصیت قدسی و الهی ای پیدا کرده است،

هم قوه ی "دفع غیر امرالله" را در خود به فعلیت رسانده است...

آنانی که اینطوراند قادراند "رزمنده دفاع مقدس" باشند، در هر عصری که زندگی می کنند، شهدا در هر عصری که زندگی کرده اند رزمندگان دفاع مقدس بوده اند، چه شهید میثم تمار، چه شهید ابوالفضل العباس، چه شهید مختار ثقفی، چه شهید محمد ابراهیم همت، چه شهید احمد متوسلیان، چه شهید سید مرتضی آوینی، چه شهید عماد و جهاد، چه شهید مسعود عسگری و چه سیدالشهید حاج قاسم سلیمانی

هفته دفاع مقدس زیباست، چرا که گاه اندیشه کردنی را فراهم می کند تا انسان اهل سیر، به عالم تفکراتش سفر کند و ببیند چه میزان با چنان بودن مقدسی فاصله دارد و بودن مجاهدانه اش را گردگیری کند.

راستی "ایران" با تمام ناهمواری ها و کاستی ها و نشدن هایش تنها برای رزمندگان قدسی اش زیباست که برای آن جان می دهند...

هر آنکه رزمنده نیست جز غر زدن و نق زدن و سیاه نمایی و سیاه بینی حسّ دیگری به ایران ندارد، همچون در دوران جنگ تحمیلی که رزمندگان در جبهه ها و در دل سختی ها جز نور و صفا نمی دیدند

ولی آنانی که به جبهه نرفته بودند، در شهر ها مشغول غرغرای پوچ و شیطانی بودند...

رزمندگان همواره خوشبخت اند.

